

חַת־ת לַיּוֹם רַבִּיעִי פֶּרֶשׁוֹת בַּלֶּק (בְּחוֹ"ל חֵקֶת-בַּלֶּק) ט' תמוז, ה'תשפ"ג - שְׁנַת הַקְּהָל

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמֵשׁ / רַבִּיעִי עִם רִשׁוֹי

בְּלַעַם מְקַרֵּיב קֶרְבָּנוֹת וּמִבְקֵשׁ מֵה' שֶׁתִּשְׁרַה עָלָיו נְבוּאָה. ה' נוֹתֵן לוֹ נְבוּאָה וּבִמְקוֹם לְקַלֵּל אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הוּא מְבָרֵךְ אוֹתָם. בַּלֶּק מֵאֵד כּוֹעֵס.

בְּלַעַם הֵלֵךְ עִם בַּלֶּק לְמִרוֹת שִׂידֵעַ שֶׁה' לֹא רָצָה שְׁיִלֶּךְ. הֵם הִגִּיעוּ לְעִיר גְּדוּלָה שֶׁנִּקְרָאת קַרִּית חוּצוֹת. בַּלֶּק הִחְלִיט לָתֵת לְבַלְעָם מִתְּנָה, הוּא שָׁחַט עֲבוּרוֹ בְּקֶר וְצִאֵן וְשָׁלַח אֶת חֲלָקָם לְבַלְעָם וְלִשְׂרִים שֶׁהִיוּ אִתּוֹ. בְּלַעַם לֹא רָאָה בְּזֶה מִשְׁהוּ מְכַבֵּד. הוּא הָיָה מֵאֵד פְּגוּעַ מְזֵה.

בְּבִקְר בַּלֶּק לָקַח אֶת בְּלַעַם לְמִקּוֹם גְּבוּהָ שֶׁבּוֹ הֵם נִהְגוּ לְעַבּוֹד עֲבוֹדָה זָרָה כִּיּוֹן שֶׁמִּשָּׁם יוֹכֵל לְרַאוֹת חֲלָק מֵהַמַּחֲנֶה שֶׁל יִשְׂרָאֵל. זֶה יְהִי מְקוֹם טוֹב כְּדִי לְקַלֵּל מִמֶּנּוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

לְפָנָי שֶׁבְּלַעַם מְנַסֶּה "לְשַׁכְּנֵעַ" אֶת ה' לְאַפְשֵׁר לוֹ לְקַלֵּל אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, בְּלַעַם הָיָה צָרִיף לָתֵת לֵה' מִתְּנָה. הוּא אָמַר לְבַלֶּק לְבָנוֹת שֶׁבַע מַזְבְּחוֹת וְלִהְקַרֵּיב עֲלֵיהֶם שְׁבַע פְּרִים וְשִׁבְעָה אֵילִים לְקֶרְבָּנוֹת. בַּלֶּק וּבְלַעַם הִבִּיאוּ בְּהֵמָה אַחַת מִכָּל סוּג כְּקֶרְבָּן עַל גְּבֵי הַמַּזְבֵּחַ. בְּלַעַם אָמַר לְבַלֶּק לְהִשָּׂאֵר לִיד הַמַּזְבְּחוֹת בְּגִלְל שֶׁהוּא הוֹלֵךְ לְנִסּוֹת לַפְעַל שֶׁה' יְדַבֵּר אִתּוֹ, לְמִרוֹת שֶׁזֶה הָיָה בְּמִשְׁךְ הַיּוֹם וְה' בְּדַרְךְ כָּל דְּבַר אִתּוֹ רַק בְּלִילָה. ה' הִסְכִּים לְדַבֵּר אִתּוֹ, כְּדִי שֶׁבְּלַעַם לֹא יוֹכֵל לְקַלֵּל אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

בְּלַעַם אָמַר לֵה': "רְאֵה, בְּנִיתִי מַזְבְּחוֹת כְּמוֹ שֶׁכָּל הָאֲבוֹת בְּנֵי, וְהִקְרַבְתִּי אֶפְלוֹ יוֹתֵר קֶרְבָּנוֹת מִמֶּה שֶׁהֵם הִקְרִיבוּ.

ה' הִשְׁרָה עָלָיו אֶת רוּחַ הַנְּבוּאָה, כְּדִי לְהַרְאוֹת לְבַלְעָם שֶׁה' אוֹהֵב אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְשֶׁהַקְּלָלוֹת שֶׁלוֹ לֹא יִזְקִיּוּ לָהֶם. ה' אָמַר לוֹ לְחַזֵּר וְלוֹמַר לְבַלֶּק. בְּלַעַם חָזַר לְבַלֶּק, שֶׁעֲדִין עֲמַד יַחַד עִם שְׂרִי לִיד הַמַּזְבְּחוֹת, וְאָמַר בְּאָזְנוֹ אֶת הַנְּבוּאָה: בַּלֶּק מִלֶּךְ מוֹאָב הִבִּיא אוֹתִי הִנֵּה כְּדִי לְקַלֵּל אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, אֲבָל "מֵה אֶקַּב לֹא קִבָּה א-ל וּמֵה אֶזְעַם לֹא זַעַם ה'" אִיךְ אֲנִי יוֹכֵל לְקַלֵּל אֲנָשִׁים שֶׁה' לֹא רוֹצֵה שִׁיקוּלְלוּ? אִיךְ אֲנִי יוֹכֵל לְגָרוֹם שֶׁה' יִכְעַס עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִם ה' לֹא כּוֹעֵס עֲלֵיהֶם אֶפְלוֹ קֶצֶת? הֵם חֲזָקִים כְּמוֹ הָרִים בְּזָכוֹת הָאֲבוֹת וְהָאֲמָהוֹת (כִּי מֵרֵאשׁ צוּרִים אֶרְאֶנוּ וּמִנְבַעוֹת אֶשׁוּרְנוּ) וְהֵם הִיחִידִים שִׁיקְבְּלוּ לְבִסּוּף שֶׁכָּה. כָּל

ה' לפעמים מקשה על היהודים. כיון שה' רוצה שנעבד קשה כדי שיוכל לתת לנו שכר גבוה יותר על עבודתנו הקשה.

יתכן לפעמים שאבא ואמא יעמדו בפני בעיה קשה - חס ושלום יתכן ומשהו לא יהיה כל כך בסדר עם אחד הילדים שלהם. יתכן ואחד מהם לא מתנהג כל כך יפה במקום הלמוד שלו, או שהוא לא מרגיש טוב. מה עליהם לעשות?

בהיום יום של היום הרבי אומר לנו שהדבר הטוב ביותר שאבא ואמא יכולים לעשות הוא לתת צדקה ולתמוך בלומדי תורה. אז ה' יעזר להם שהדברים המעיקים עליהם ישתפרו.

ספר המצוות / מצוות עשה נ"ט

המצוה היומית היא **מצוות עשה נ"ט** - לתקע בחצוצרות בזמנים מיוחדים. תוקעים בהם כשמקריבים קרבנות מיוחדים ביום טוב, בזמן שמחה. תוקעים בהם גם בזמני צער, כשמתפללים לה' בגלל שקורים דברים לא טובים. הם מזכירים לנו שזה מה' ועלינו לעשות תשובה.

רמב"ם / הלכות תעניות פרקים ב', ג', ד'

הרמב"ם היום עוסק בדברים לא טובים שיכולים לקרות ליהודים. כשקורים דברים מעין אלו, חכמים בקשו מכל היהודים לצום ולעשות תשובה כדי שה' ירחם עלינו ויעצר את המקרים הלא טובים האלה.

בימינו בדרך כלל לא צמים צומות מעין אלו, (לעתים כשהמצב בארץ ישראל לא היה טוב, הרבי בקש לצום חצי יום). אנו לא חזקים כמו שהיהודים בדורות הקודמים היו וצום עלול להחליש את עבודת ה' שלנו.

עם כל זה, בדיוק כמו קודם, הדבר העקרי הוא שאם קורה משהו לא טוב חס ושלום, עלינו לזכור שזה מאת ה'. עלינו לחפש ולמצא משהו מיחד שביכולתנו לעשות כדי למנוע מהדברים האלו לקרות, או שכבר יעלמו ולקרב את ביאת המשיח.

זרכי החסידות / התקשרות

פעם, אדם שעבד בשלטון הישראלי הגיע אל הרבי ליחידות. בסוף היחידות הרבי אמר לו, אני רוצה להסביר לך מה אני מנסה לעשות. תאר לעצמך שאתה מתבונן בנר. כל שאתה יכול לראות זה שענה סביב הפתילה. אולם כלום לא קורה. מתי הנר הופך לשימושי כשאתה לוקח להבה ומקרב אותה לפתילה. אז הנר מתחיל לבער ומביא אור. כשיהודי לומד תורה, הוא כמו נר בוער. השענה היא הגוף והפתילה היא הנשמה. אם אתה מדליק את הנשמה באור התורה, היהודי עושה את עבודתו בעולם. זה מה שאני מנסה לעשות "אמר הרבי, "להדליק את הנשמות באור התורה".

גאולה ומשיח / לא יהיו עוד דאגות

מקדש לע"ג סבתנו האהובה מרים צימל בת הרב יוסף ברוך ע"ה פרידמן

במרבית הנבואות, הנביא ירמיהו הזהיר את בני ישראל על החרבן שעתיד לבא אם הם לא יחזרו בתשובה. לכן מרבית הנבואות בספר ירמיהו הן נבואות עצובות. עם כל זה ישנן מספר נבואות שמחות ומפורסמות על הגאולה.

בפסוק זה הנביא אומר לבני ישראל על החדשות הטובות שיקרו כאשר משיח יבא. ה' יתן להם טוב ורוב שפע ולעולם לא ידאגו עוד.

ובאו ורננו במרום ציון ונהרו אל טוב ה על דגן ועל תירש ועל יצהר ועל בני צאן ובקר והיתה נפשם כגן רוה ולא יוסיפו לדאבה עוד

ובאו ורננו - בני ישראל יבואו ויחגגו.

במרום ציון - בחלק הגבוה ביותר של ירושלים (בית המקדש).

ונהרו אל טוב ה' - הם יתאספו לקבל את הטוב של ה'.

על דגן ועל תירש ועל יצהר - עם התבואה, היין והשמן.

ועל בני צאן ובקר

והיתה נפשם כגן רוה - הם ירגישו רוויים ושבועים מהטוב של ה'.

ולא יוסיפו לדאבה עוד - לא ירגישו עוד צער או דאגה.

(ראה ירמיהו ל"א, י"א)